

Mustahkam oila – yurt tayanchi

QILA DAVRASIDA

№ 6
(456)
2021-yil
11-fevral
payshanba

www.od-press.uz

İttimoiy-siyosiy, ma`naviy-ma`rifiy gazeta

Gazeta 2012-yil may oyidan chiqa boshlagan.

«МЕН ЁЛҒИЗМАН,
ОВОЗИМ ЁЛҒИЗ...»

Хофиз ва шоир Дадаҳон Ҳасанов
«райком»га нега тош отган?

— 4-бет.

ХАЁТ МАЙДОНИ билсанг, асли ўзи КўПКАРИ!

Хусниддин АТО олган сурʼат.

САЙЛОВЛАР

октябрь ойида ўтказилади

НАВОЙГА
ЮЗЛАНМОҚ САОДАТИ
ёхуд «Хозирги кунда
Навоий бизга
нима беради?»

3-бет.

200 абитуриентга
ПРЕЗИДЕНТ ГРАНТИ
берилади

2-бет.

«Сайлов қонунчилиги
такомиллаштирилиши муносабати
билин Ўзбекистон Республикасининг
айрим қонун ҳужжатлариiga ўзгартиш
ва қўшимчалар киритиш тўғрисида»ги
қонун қабул қилинди.

Ўзгартиришга кўра, Президентликка сайлов, Олий Мажлиснинг Қонунчилик палатасига, Қорақалпоғистон Республикаси Жўқорғи Кенгесига, вилоятлар, туманлар, шаҳарлар давлат ҳокимиияти вакиллик органлариiga сайловлар тегишинча уларнинг конституциявий ваколат муддати тугайдиган йилда – октябрь ои и учинчи ўн кунлигининг биринчи якшанбасида ўтказилиши белгиланди (*Илгари декабрь оида эди*).

Эслатиб ўтамиз, жорий йилда мамлакатимизда катта сиёсий воқеа — президентлик сайлови бўлиб ўтади.

«ЭЛ НЕТИБ ТОПГАЙ МЕНИ...»

Ҳаётимизни бундан ҳам яхшироқ қилишга интиламиз. Янги янги мақсадлар қилиб, режалар тузамиз. Баъзан бизнинг ўзгаришимииз учун атроф-муҳит, ёнимиздаги одамлар, жамият ҳам масъулдай туюлаверади. Шундан жамият ислоҳи учун фикрлар билдирамиз, таклифлар айтамиз, гоҳида жонимиз ачиганидан мавжуд камчиликларни танқин қилган бўламиз. Жамият ислоҳи учун шу ишлар зарурга ўхшаб кўринади.

Яна бир соҳани тубдан ўзгаришига бел боғлаб, шартта унинг раҳбари ишдан олинади. Бошқа бир кишини раҳбарликка кўтариб, катта ишонч ва умидлар билдирилади. Кутилган ўзгаришлардан ном-нишон бўлавермагач, раҳбарни яна ўзгарирамиз. Раҳбар тез-тез ўзгараверадио, лекин ислоҳ қилиниши зарур соҳада ҳамма кутган ўзгариш ҳеч кўзга ташланавермайди.

Баъзан яхши ишламаган, ўз вазифасини вижданан адо этмаган, суистельмол қилган раҳбарга нисбатан жиддий чора кўрилади. Шу ишларни кўра-била туриб, эндигина мансабни эгаллаган янги раҳбарнинг ҳоли ҳам деярли шундай якун топади.

Муаммолар қачон барҳам топади? Халқни қийнаб келаётган мушкул масалалардан кутилиш мумкини? Нега

шунча саъй-харакатимиз бор, иш бор, аммо натижаларимиз кутилганидек эмас?

Бирон касаллик тарқалса, унинг олдини олиш ё унга қарши курашиш учун тезкорлик билан оммавий тадбирлар амалга оширилади. Бундай ишларда оммавий тадбирларнинг самараси катта. Инсонлар ҳаётини муҳофаза қилиш учун шундай чора-тадбирлар жуда зарур. Оммавий эмлаш, даволаш ва зарарсизлантириш каби чораларсиз бу борада бирон натижага эришиш маҳол.

Аммо гап тафаккурнинг ислоҳи ҳақида кетар экан, аниқ ва манзилли, ҳақоний амалий ҳаракатларга катта эҳтиёж сезилади.

Болага оламни ўргатиш кичик нарслар ҳақида хижжалаб таълим беришдан бошланади. Минг саҳифали китобни ҳали ҳарф танимайдиган ўқувчи кўлига тутқазиб қўйишдан маъни йўқ, албатта. Бола тафаккуридаги ўзгариш йиллар давомида аста-секинлик билан қарор топади. Режали равишда, тўғри ҳамда ҳаёт учун зарур бўлган назарий ва амалий билим билан кўнкитириб бориши асносида бола тафаккурида уйғониш, ўсиш ва юксалиш жараёни бошланади. Бу эса, кутилган барча ислоҳотларнинг бошлангич нуқтасидир. Бундай киши одамзотнинг кўлидан нималардир келишига аниқ ишонади, бошқаларни ҳам ишонтира олади. Энг муҳими, назарий ишончларни, ҳаёлидаги рӯёларни рӯёбга чикара олади.

Бир пайтлар дунёнинг нариги бурчагидаги киши билан бир йиллик масофадан туриб (*онлайн тарзда*) юзма-юз гаплашиш бир рӯё саналган бўлса, бугун бу жуда оддий – одатий ҳолатга айланиб бўлган. Техник тараққиётнинг чўққисига чиқиб бораётган инсоният бугун кибр, тамагирлик, зўравонлик, босқинчилик, ваҳшийлик каби иллатлар қаршисида ожиз қолаётгандай. Булар чинакам ўзгаришлар, ислоҳотлар

оёғига тушов бўлаётган асосий тўсик бўлиб турибди. Модомики, гап инсон, унинг қалби ва тафаккури ҳақида кетар экан, бунда оммавий тадбирларнинг канчалик натижага беришини обдон мулоҳаза қилиб кўриш зарур. Миллион нафар онгни бирданига ўзгариши тасаввурга сиғдириш қийин. Лекин муайян бир шахс ёки бир неча шахслар тафаккурида ўзгариш ясашга эришиш мумкин. Кун келиб бу шахслар жамиятдаги ҳал қилувчи кучларга айланади.

Ҳазрат Навоий «Эл нетиб топгай мениким, мен ўзимни топмасам...» деган эканлар. Жиддий ва буюк ислоҳотлар учун аввало уни амалга оширадиган янги тафаккур эгалари керак бўлади. Хисобот учун ўтказиладиган оммавий тадбирлар ўрнини муайян шахсларга йўналтирилган аниқ ва мақсадли амалий фаолият эгаллаши зарур. Жамиятда аввало шахслар тафаккурида ўзгариш бўлмас экан, оммавий ислоҳотлар ҳақида умид қилиш ўринли бўлмайди. Миллат ва ҳалқ ўз йўлини топиши, ўзлигига қайтиши, ўз ҳаётини, келажагини барпо этиши учун кенг фикрли, узокни кўра оладиган, ўзининг инсонлик мақомини тафаккур қила оладиган шахслар зарур. Акс ҳолда, қилинаётган саъй-харакатлар, амалга оширилаётган ўзгаришлардан кутилган натижага эришиб бўлмайди.

КРЕДИТДАН КЎПРОҚ «УНДИРИШ» КИМГА КЕРАК?

ёхуд ипотека кредитларига аннуитет тўловлар тартиби татбиқ этилиши кимларнинг манфаатига хизмат қилмоқда?

2021 йил 5 февралдаги 56-сон қарори билан Молия вазирлиги томонидан жойлаштирилган маблағлар хисобидан ипотека кредити ажратиш тартиби тўғрисидаги низом тасдиқланган.

Эътиборимни торган нарса, Низомнинг 6-бандида Молия вазирлиги томонидан ажратиладиган маблағлар ҳисобига бериладиган ипотека кредити бўйича аннуитет тўловлар тартиби татбиқ этилиши белгиланган.

Бироқ, аввалги йилларда банклар томонидан ипотека кредитлари дифференциал тўловлар тартиби асосида тақдим этилгани аҳолига молиявий енгилликлар яратган эди.

Мисол учун, дифференциал тартиб бўйича 20 йил муддатга бериладиган 300 млн. сўмлик ипотека кредитини сўндириш учун жами 834,8 млн. сўм тўланади. Лекин қарз олувчи айни миқдордаги ипотека кредитни аннуитет шаклида олса, бу кредитни қайтариш учун жами 1 млрд. 111,2 млн. сўм (ёки 276 млн. сўм кўп) тўлов қилиши лозим бўлади.

Ҳисоб-китоблардан кўриниб турибди, дифференциал шакли

да ажратилган кредитга нисбатан аннуитет тартибида ажратилган ипотека кредитини сўндириш 30 фойздан кўпроқ маблағ талаб этади ҳамда унга хисобланган ойлик фоиз тўловлар (*бошида озроқ бўлсада*) юқори бўлишини англатади. Бу эса ўз навбатида аҳолининг ойлик даромадларининг катта қисми кредит тўловлари учун йўналтирилишига ва бошқа зурурий кундалик эҳтиёжлари учун ҳарид қобилияти пасайишига сабаб бўлади.

Эҳтимол, ипотека кредитларини аннуитет тартиби асосида берилиши тижорат банклари учун манфаатли бўлиши мумкин. Балки бу орқали хусусийлаштирилиши режалаштирилаётган давлат улуши бор йирик банкларнинг активлари қийматини, фойдалилик коэффициентини ошириш кўзда тутилгантир? Лекин нима бўлган тақдирда ҳам бу ўз ватанига эга бўлиш орзусида илк бор уй сотиб олаётган оиласи «шилиш» ҳисобига амалга оширилмаслиги керак.

P.S. *Бу масала бўйича Боши вазир ўринбосарига тегишили тартибда депутат сўрови юборилди. Умид қиласизи, мурожаатимизга асосан, мутасадди ташкилотларга низомнинг 6-бандини қайта кўриб чиқши бўйича топшириқ берилади.*

Дониёр ГАНИЕВ,
Олий Мажслис Қонунчилик
палатаси депутати
https://t.me/D_Ganiyev

Давлат тест маркази Тест синоевларини ташкил этиши ва мувофиқлаштириши бош бошқармаси бошлиги Фарҳод Мирзаев OTMлар бакалавриатига киши имтиҳонлари юзасидан қатор саволларга жавоб берди.

200 КИШИГА ПРЕЗИДЕНТ ГРАНТИ

Бу йил кириш имтиҳонлари 5 та фандан ўтказилади. Президент қарорида кириш имтиҳонлари 2 та мутахассислик ва 3 та мажбурий фанлардан ўтказилиши белгиланган. Мажбурий фанларга она тили, математика ва Ўзбекистон тарихи киради.

ДТМ юқори ташкилотларга кириш имтиҳонларида абитуриентларнинг исталганча таълим йўналишларини танлаш имконини бериш тўғрисида таклиф киритган. Агар таклиф қабул қилинса, абитуриентлар ўз фанларига мос 20 ёки 25 та йўналишни танлаши мумкин бўлади.

Кириш имтиҳонларида мантиқий саволлар сони кўпайтирилади. Бундай саволлар математика, тарих, биология, кимё каби фанларда кўп бўлади. Айни пайтда она тили, математика, кимё ва биология фанлари бўйича миллий сертификат олиш учун рўйхатдан ўтказиш ишлари бошланган. Оддиндан имтиҳон топшириб, сертификат олган абитуриентларга улар тўплаган фоиздан келиб чиқиб, кириш имтиҳонида балл берилади.

Абитуриентда 2 та танлов бўлади: хоҳласа, сертификат олишида йиккан балл фоизига қараб тегишили баллга эга бўлиши ёки сертификати бўлса ҳам, ўз хоҳшига кўра имтиҳонда тест ишлаб балл тўплаши мумкин. Мажбурий фанлар блокида жами 45 та савол бўлади ва ҳар бир тўғри жавобга 2,1 балл берилади. Мутахассислик фанлари блокида эса иккита фан бўлади ва битта савол 3,1 балл билан баҳоланади.

Бу йил кириш имтиҳонларида энг юқори балл тўплаган 200 кишига президент гранти берилиши эълон қилинди. Ишчи гурух максимал балл тўплаган абитуриентлар сони 200 кишидан ошиб кетса, грант эгалари қандай саралаб олиниши бўйича тартиби ишлаб чиқади.

Хозирги прогнозга кўра, 1 миллион 615 мингдан ортиқ абитуриент хужжат топшириши кутилмоқда.

НАВОИЙГА ЮЗЛАНМОҚ САОДАТИ

Мир Алишер Навоийнинг бебаҳо меросини ўрганиб, унинг чуқур мазмун-моҳиятини тушуниб етганимиз сари алломанинг буюклигини бўй-бости билан англа бораверамиз. Улуғ мутафаккирнинг мунаввар сиймоси асрлар оша унинг ўлмас асарларида, инсониятни эзгулик, бағрикенглик ва меҳрумуvvватга даъват этгувчи умумбашарий фоялари тимсолида яшайверади.

Навоий бизга нима беради?

Яқинда ижтимоий тармоқларнинг бирида ғалати баҳснинг гувоҳи бўлдим. Таниқли олимларимиздан бири нинг «Навоийни боғча ёшидан ўргатишими», мактабларда, институтларда Навоий дарсларини ташкил килишимиз керак», деган фикри кўпчиликда норозилик уйғотиби. «Биттаси боғча ёшидан мақомни ўргатиш керак деса, бошқаси Навоийни тиқиширади, бу нимаси?», «Навоийни ўрганиш билан мамлакатни ривожлантиб бўлмайди», «Навоийни катталар тушунмайди-ку, болаларга йўл бўлсин?», «Ёш болаларни бунақа қийин нарсалар билан зўриқтирмаслик керак», «Хозирги кунда Навоий бизга нима беради?» қабилидаги изоҳларни ўқиб, очиғи, хафсалам пир бўлди.

Нима учун ҳокимлар «тик-ток»чиларни бошига чиқарса индамаймиз, лекин «боғчада Навоийнинг ҳикоятлари ўргатилиши керак» дейилса, айюҳаннос соламиз?

Навоийнинг нимаси болаларга оғирлик қилади? Ҳазрат Навоийда бола тарбиясига оид қанчадан қанча ибратли мушоҳадалар бор? «Ҳайратул-аббор», «Махбубул-кулуб», «Лисонут-тайр»да тарбиявий аҳамиятга эга бўлган қанча ҳикояту ҳикматлар бор? Асрлар оша боболаримиз Навоийни ўқиб савод чиқарган, дунёни таниған. Ҳатто бутун умрини Навоий асарларини кўчиришга бағишилаган хаттотлар ўтган. Наҳотки, бугунга келиб Навоий «ортиқча» бўлиб колган бўлса!?

Навоийни ўрганиш билан биз ривожланишдан, замондан орқада қолиб кетмаймиз. Аксинча, ҳар жиҳатдан илгари боришини, тараққий этишини, тафаккур билан иш тутишни ўрганамиз. Зотан, ул ҳазратнинг ўzlари ҳам:

...Ҳар ишики қўлмии одамизод
Тафаккур бирла бирлами одамизод,
— деб лутф килганлар.

Буюкликнинг ёрқин ифодаси

Ҳазратнинг ҳар бир асари унинг тенгисиз истеъод, теран ақл-идрок ва чуқур билим соҳиби эканидан далолат беради. Навоий мумтоз шеъриятимизнинг энг иирик намояндаси бўлибигина қолмай, тарих, фалсафа, адабиётшунослик, тилшунослик, фикр сингари соҳаларнинг ҳам билимдони бўлган. Ана шу йўналишларда қимматли асарлар ёзиб қолдирган.

Мамлакатимизда аждодларимиз маънавий меросини чуқур ўрганишга жиддий эътибор қаратилаётir. Хусусан, Алишер Навоий асарларини кенг тарғиб этиш, уларда илгари сурилган эзгулик,

нуқсон ва камчиликлар аёвсиз фош этилади.

Достондаги ота-онага хурмат, ростгўйлик, сабр-қаноат, қарам ва саҳоват, камтарлик ҳакидаги фикрларни эсга олинг. Шунингдек, шоир ёшликнинг ғанимат экани, унинг ҳар лаҳзасидан унумли фойдаланиш лозимлигини ботбот таъкидлайди. Қанийди, биз ана шу эзгу қарашларни бугунги ёшларимиз онгига тўла-тўқис сингдира олсан.

Навоий ва ёшлар масаласи

Эътибор беринг-а, асар қаҳрамонларининг асосий қисмини ёшлар ташкил этади. Фарҳод ёки Қайсни оламизи, Ширин ёки Лайлами, барчасида ёшликнинг бемисл таровати, гайрату шижаоти мужассам. Улар нафақат ишқ-муҳаббат, балки, вафо ва садоқат, ҳаё ва андиша, адаб ва икром бобида ҳам намуна бўла олади.

Кейинги пайтда асл ўзбекона қадриятларга бирмунча зид тушунчалар, ғарбона турмуш тарзи ёшларимиз маънавиятига ўз таъсирини кўрсатаётгани қишини ўйлантиради. Айникса, ижтимоий тармоқлар, «Инстаграм», «Тик-Ток», «Телеграм»даги «замонавий имкониятлар» сабабли, йигит-қизларимизнинг севги, муҳаббат ҳақидаги тушунчалари ўта ғариблашиб, сийкалашиб бораётгани ғоятда ачинарлидир.

Ўзига хослиги нимада?

«Фарҳод ва Ширин» достонини олайлик. Унда Фарҳод шаҳзода, таҳт во-риси бўлишига қарамай, ёшлигидан илм ва хунар ўрганишга астойдил қизқади. У адолатпарвар, оқил ва мулоҳазакор йигит бўлиб вояга етади. Ширин эса, иболи, андишли ва садоқатли Шарқ аёли сиймосини ўзида мужассам этган. Ҳолбуки, аввалги хамсанавис шоирлар Ширинни ўта тақаббур ва тантқи малика, шоҳ Хисравнинг эрка хотини сифатида тасвирашган. Фарҳод эса, уларда иккинчи даражали қаҳрамон сифатида тилга олиб ўтилган.

Низомий, Дехлавий ва Жомий достонларида Искандар бешафқат, қаттиқўл саркарда сифатида гавдалантирилган. Навоий эса, «Садди Искандарий»да тарихда ўтган каттол ҳукмдорни эмас, унинг сиймосидаги одил ва оқил давлат раҳбарини акс эттирган.

Навоийнинг Искандари қайси юртни қўлга киритса, шу ерда адолат ўрнатади. Унинг адлу инсофидан чўлу биёбон ҳам боғу бўстонга айланади. «...Ямонлардин оғоқни пок этиб, вале яхшиларни тарабнок этиб», эл-улусни ўзидан рози қилишга интилади.

Навоий «Хамса»си бугунги кунда ҳам ёш авлод тарбиясида жуда катта аҳамиятга эга. Хусусан, «Ҳайратул-аббор» достонида инсонни камолот сари етакловчи эзгу хислатлар тараннум этилиб, тубанликка бошловчи

Лайли ва Мажнуннинг соғ муҳаббатини эсга олайлик. Уларни бир-бираидан жудо этиш учун ҳар иккисининг тақдирини бошқалар билан боғламоқчи бўлишиади. Лекин сўнгги дамлардагина қисмат уларга йўл очади. Иккиси ҳам ўз гўшансидан кочиб чиқишига муваффақ бўлади. Улар ярим тунда кимсасиз сахрова учрашади. Нихоят, узоқ айрилиқдан сўнг икки ошиқ юрак тулашади.

...Ҳар ишики ўтуб ҳалоқликдин,

Айру эмас эрди покликдин.

Ишқ аҳли бу навъ бўлсалар пок,
Гар васл муаббад ўлса не бок?

Ошиқки муроди ком бўлгай,
Ошиқлик анга ҳаром бўлгай.

Уларнинг муҳаббати бачкана, тубан хислардан холи эди. Шу боис висол онлари ҳам покликдан айро бўлмади. Чунки пок муҳаббат билан эришилган висол абадий давом этади. Ҳавоий нафсиға эргашган ошиқни ошиқ деб

бўлмайди. Навоий бобомиз илгари сурган бу фикрларни, афсуски, аксарият ёшларимиз тушунишга ожизлик килади.

Лайли ва Мажнун ҳақидаги афсона Навоийгача мавжуд эди. Бирок, ҳазрат Навоий бу афсонага айрича руҳ бағишлиди. Бағоят гўзал бир ишқ достонини дунёга келтирди. Навоий бу достонни битар экан, ўзи ҳам қаҳрамонлар дарди билан яшади, улар билан бирга қайғурди, куйиб-ёнди.

*Сўғин нечаким узоттим охир,
Иғлай-йиглай туготтим охир, -
деди шоир асар ниҳоясида.*

Дарҳаққат, бу асар кўплаб олим ва мутахассисларнинг эътирофиға сазовор бўлган. Бундан бир неча йил илгари хорижлик машҳур шарқшунос Николай Конрад достон ҳақида катта минбардан туриб гапиаркан, кўзига ёш олиб, «Мен ана шундай буюк шоирни етиштирган ўзбек ҳалқи олдида ер ўпид, таъзим қиласман», — деган эди.

Навоий ва... иқлим ўзгаришлари

«Сабъаи сайёр» достонидаги рангин хикояларда ана шундай умрбокий, ўлмас қадриятлар улуғланади. Баҳромнинг фожиаси ҳам гоят таъсиран тарзда байён этилади.

Овга чиққан шоҳ аввалига ўз навкарлари билан катта базму жамшид тузади.

Кейин эса, мастила оломон чангальзорга кириб, жоноворларга қирон келтира бошлайди. Алал-оқибат, Баҳромни бутун аъёнлари билан ер ютади. Навоий бу манзара орқали ғафлат, маишатбозлик, кайфу сафо, зулм ва ситамнинг аянчли оқибатини кўрсатиб берган. Балки улуғ шоир беш аср аввал экологик танглиқ, глобал исиши, иқлим ўзгаришлари каби асрий оғатларни кўра олгандир?

Муаллиф асар сўнгидаги тушига шоҳ Баҳром кирганини ёзади. Шоҳ шиорга ўз миннатдорчилигини билдириб, «Сенинг шоҳинг, яни Ҳусайн Бойқарога ҳам менинг қисматим ибрат бўлсан, майпастлик, айш-ишратга мойиллик ҳеч қаҷон яхшилик келтирмайди», деган фикрни билдиради. Ҳазрат Навоий шу тариқа ўз дўсти, мамлакат хукмдорини адлу инсоға чақирган.

«Хамса»ни ўқиш асносида, унинг муаллифи қанчалар ўтқир ва теран ақл соҳиби бўлганидан ҳайратга тушамиз. Навоий бу иирик асарни кисқа муддат ичидаги битирган бўлсанда, уни ёзишга пухта тайёргарлик кўргани, жуда кўп маълумотлар тўплаганини яққол кўриш мумкин.

Бундан бир неча йил аввал Хитойда бўлганимда мезбонлар бизни қадимий буюк Хитой девори бўйлаб саёҳатга олиб чиқишиганди. Гид бизга бу иирик обиданинг курилиш тарихи ҳақида сўзлаб берди. Не ажабки, умрида Хитойга қадам босмаган улуғ шоир «Садди Искандарий» достонида бу машҳур иншоотнинг курилишини айнан ана шундай тасвиrlаб берган эди. Ҳа, Навоий даҳосининг буюклиги ҳам ана шунда.

Рустам ЖАББОРОВ

«Жаҳон маданийати мусиқа саънати тарихида жуда кўп улуг бахшилар, шоирлар ўтган. Лекин бутун умр – муттасил бир халқнинг аччиқ тақдирини, қувончу аламини Дадаҳон Ҳасанчалик куйлаган шоир – ҳофиз ўйқодир дунёда», – деган эди халқ шоир Рауф Парфи. Дарҳакиқат, Дадаҳон Ҳасанов сўзга ишак кийдирди, ажойиб қўшиқлар яратди. Санъаткор яратган ўнлаб қўшиқлар кўп асрлик мусиқий меросимиз ха-занисидан мунособ жой олди. Дадаҳон Ҳасан 1993 йилда Аҳмад Яссавий номли халқаро мукофотга сазовор бўлган. У яратган шеър ва қўшиқлар XX асрнинг, Туркистон халқнинг овозига, дарди-га айланди. Ҳофизнинг ўзига хос адабий мероси мавжуд. Аслида, мингдан ортиқ шеърлари «Шайдо кўнглим», «Шоҳимардон сойлари», «Чаманимдан айирма», «Баҳор келар боғларга» китобларида жасланган.

Сизга ёд бўлиб кетган, деярли ҳар куни хиргойи қила-диган қўшиқларнинг кўпи аслида Дадаҳон Ҳасан яратган ашулашлар эканини билмаслигиниз ҳам мумкин эхти-мол. Ёшу кекса санъаткорлар бирдек ижро этадиган «Мехмонинг бўлай», «Лайл», «Андикон томонларда», «Лабларинг», «Оқ қайнин», «Менинг отамни кўрмадингизми», «Ёрдан шикоят айла-манг», «Ҳумор кўзлар», «Мени севган ёримнинг ой жамоли бор» каби ўнлаб қўшиқларнинг илк ижрочиси Дадаҳон Ҳасанов бўлади.

Келинг, яхиси ҳаммасини ҳофизнинг ўзидан эшиштайлик.

Санъатга илк қадам ёхуд ўқотилган болалик

— Тугилганим тўғрисидаги гувоҳномада ёзилишича, мен 1940 йил 15 март куни Фаргона вилояти Олтиариқ туманидаги Арабтепа қишлоғида тугилган эканман. Орадан ўн тўрт ой ўтгач уруш бошланган. Дадам Шокиржон Ҳасанов қарийб кирк ёшга яқинлашганига қарамасдан 1942 йил май ойида урушга олиб кетилган ва... 1943 йил 15 март куни Русиянинг Великий Новгород вилояти Залуучи туманидаги Шотова қишлоғида, фашист босқинчиларига қарши жангларда ҳалок бўлган.

Онамга «Отам қани?», деб кўп хархаша қилаверганим учун, «Дадангни урушга райком Шодиев жўнатиб юборган», деб жавоб берганлари эсимда. Ўша-ўша райкомнинг «Виллис» машинаси кўчамиздан ўтганида унга қаратат тош отадиган бўлганман.

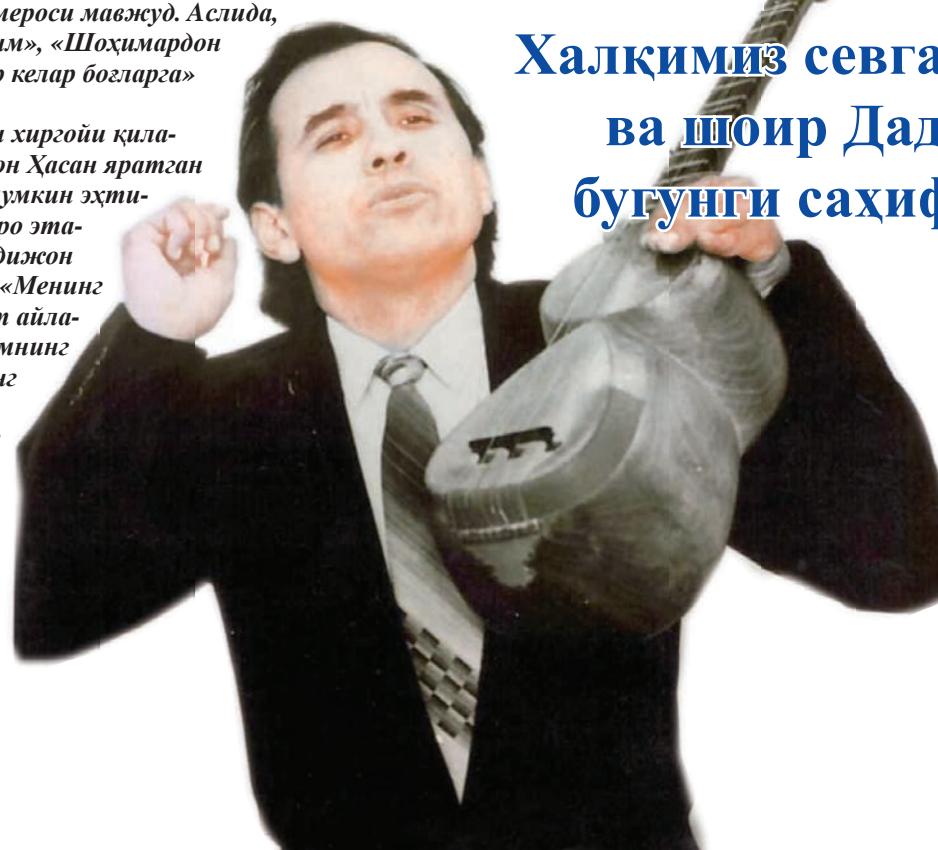
Уруш йилларида оч-ночор, ғарип бир аҳволда кун кечирганимиз хануз эсимда. 1947 йил қишида мен, етти яшар бола колхоз даласида кўсак терар эдим. Кун бўйи терган кўсагим пулига ўша куни кечроқ туман марказига бориб бир дона қора бўлка нон олиб келардим ва музлаб қолган қора нонни сандалга кўйиб иситиб, тановул қиласидик. Мен ўша қора буханка нонни олиб келгунимча уйимдагилар оч-ночор, туз тотмай кутиб ўтиришарди. Жўхори унининг хамири ёйилмас, уни думалоқ ҳолида тандирга ёпардик. 1950 йилларга қадар умуман буғдой нон бўлмаган, фақат макка унидан қилинган нон ва музлаган бўлка еганмиз...

Қишлоғимиздаги ўрта мактабни 1959 йил битириб, пойттахта университетга ўкишга топширдим. Аммо ўзбек тили ва адабиёти фанидан иншони тўғри ёза билмаганим боис хужжатларимни қайтариб олдим. Ўшанда адабиётдан иншони кейинчалик шоир бўлиб танилган Омон Муҳтор билан бир партада ўтириб ёзган эдим. Келгуси йил ҳам юкоридаги нохуш холат такрорланди. Бу сафар мен биринчи кириш имтиҳони бўлган адабиётдан иншони Эгамназар Худайназар исмли йигит билан бир партада ўтириб ёзганман. Ўша куни биздан Саида опа Нарзуллаева имтиҳон олган эди. Опа олдимда ўтириб, менинг ёнимдаги Эгамназар иншосини ўқитувчиларга энг яхши ёзилган, деб мақтагани эсимда. Яна «йиқилганимдан» сўнг мен ҳам шундай иншо ёзаман, деб аҳд килдим.

1961 йилда қаттиқ тайёргарлик кўрганим эвазига кириш имтиҳонларидан муваффақият билан ўтиб аттестация кўригиди

ОВОЗИМ

МЕН ЕЛГИЗМАН...

**Халқимиз севган, соғинган ҳофиз
ва шоир Дадаҳон Ҳасанов
буғунги саҳифамиз меҳмони**

деканимиз Лазиз Қаюмовнинг тавсияси билан журналистика факультетининг кун-дугзи бўлимида ўкиш шарафига муюссар бўлдим. Таалабалик давримда Чўлпон, Абдулла Қодирий, Эркин Воҳидов, Абдулла Ориф ва Рауф Парфиларни танидим. Шоир дўстларимнинг ўзимга ёқкан шеърларини кўшик қилиб куйлай бошладим. Абдулла Ориповнинг «Тўлганиб гул очилур боғларни гулзор этгали», Рауф Парфининг «Лайл» шеърини кўшиқ қилдим.

Дўстлар даврасида.

Поездни тўхтатган «Лайл»

Бир куни вокзалда бир муҳлисим келиб, «Ака, «Лайл» кўшиғингизни бир марта жонли айтиб беринг. Бир маза қилиб ёзитайлик», – деб илтимос қилиб туриб олди. Энди-энди танилаётган санъаткор учун муҳлиснинг илтимоси катта гап, шу боис мен ҳам торни олдимда, баланд овозда қўшиқни бошладим. Айни ўша пайт поезд келиб қолса дeng. Бир пайт поезддаги йўловчиларнинг ҳаммаси тушиб, қўшиқни марок билан тинглай бошлашди. «Айтинг, айтинг...» дейишарди. Поезд кетиши керак, лекин йўловчилар йўқ, ҳаммаси пастда! Ҳатто машинистлар ҳам шу ерда қўшик тинглашарди. «Лайл»ни ўша ерда камида ўн марта айттиришган. Поезд эса 30-40 дакика тўхтаб турган... Мана шу «Лайл» кўшиги 30 йилга яқин радио-телевиденидан тушмади.

Шу каби кизик воқеалар кўп. Бир куни навоийлик муҳлисим хат ёзибди. Мана ўша хат:

«Сафар Кенжак деган тогамиз бор. У кишининг аёллари, яъни раҳматли янгамиз Дадаҳон Ҳасаннинг маҳорат билан ижро этган «Менинг отамни кўрмадингизми?» кўшигини ёшитса юм-юм йиғларди. Ўзлари кўшни қишлоқда туришса ҳам атайлаб шу қўшик ёзилган пластинкани ёшитгани бизнигига келарди. Қўшик янграши билан пиқиллаб йиглашга тушар эди. Янгамнинг ҳам оталари урушга кетиб кайтмаган экан. Шу қўшик баҳона бедарак кетган отасини хотирлаб, юрагини бўшатиб олар экан. Хонандани ғойибона дуо қилиб, бир куни отасининг ана шу қўшик туфайли қайтиб келишига ишониб ўшади, бечора янгам...»

Менда дастлаб шеъриятга меҳр ўйғонган. Эллигинчи йиллар охири эди. Бир куни тасодифан кўлимга ўзбек адабиёти хрестоматияси тушиб қолди. Ўнда Алишер Навоий, Атойи, Саккокий, Боборахим Машраб каби шоирлар ижодидан намуналар берилган. Дастлаб шу китобни ўқиб адабиётга, шеъриятга ишқим тушди. Шундан сўнг Саъдий Шерозий, Рудакий асарларини ўқидим. Буни қарангки улардан илҳомланиб ўзим ҳам шеър ёза бошладим. Биринчи шеъримни 1959 йилда ёзганман. Бу шеър «Онамга» деб номланиб, ўша пайтда туман газетасида босилиб чиқди. Орадан тўрт йил ўтиб, марказий нашрлардан бири «Севгилим» деган машқимни ўзлон қилди. Бу шеър қандай ёзилган бўлса, шундай босилган, бирор жойига қалам теккизилмаган.

Таалабалик даврим менинг...

Шундай қилиб, 1961-1966 йилларда Тошкент давлат университетининг журналистика факультетида таҳсил олдим. Биз ўқиётган пайтга келиб, филология факультетидан журналистика ажralиб чиқсан эди ва биз шу янги факультетга ўтказилдик.

Университет мен учун ҳақиқий ҳаёт мактаби бўлди. Бу ерда гўёки қайта

туғилгандек эдим. Катта-катта ёзувчи ва шоирлар билан ижодий учрашувлар бўларди, газета ва журналлар таҳририятига бораардик. Бу жараёнда адабиёт, бадиият дунёсига қандай кириб қолганингни ўзинг ҳам билмай қолар экансан киши. Мен ўша пайтда Ўзбекистонда таникли бўлган Абдулла Орипов, Рауф Парфи каби шоирлар билан бирга ўқиганман. Сафар Барноев, Омон Муҳтор, Шукур Холмирзаев каби ёзувчилар билан бир пайтда таҳсил олганмиз. Ёдимда, ўша йилларда Шукур Холмирзаевнинг «Оқ отли» киссанси ўзлон қилинган ва анча машхур бўлиб кетган эди.

Эркин Воҳидовнинг «Оқ йўл»и

Ўқишига кираман деб келиб, киролмай юрган кезларимда Олтиариқдаги Ҳамдам Юсупов деган шифокор акамиз «Эркин ака Воҳидов бизнинг қариндош бўлади. Шу кишининг ўйига боринг», – деб Эркин аканинг ўй манзилини берувди. «Қайдасан, Тошкент», дея Эркин Воҳидовни излаб, уйларига борганман. Худди эски танишлардек яхши кутиб олгандилар. Арзимни айтганман. Шундан кейин Эркин ака менга кўп ёрдам берган. Ўқишига киришимда ҳам кўллаб юборганлар. Шеърларимни бир неча бор кўриб, ўша вақтдаги «Ёши ленинчи» газетасида менга оқ йўл тилаганлар. 1969 йилда «Шайдо кўнглим» шеърий тўпламим чиқсан. Гапнинг индалосини айтганда Эркин Воҳидов оқ фотиҳасини олган, Рауф Парфи ва Абдулла Орипов билан дўстлашган Дадаҳон Ҳасан шоир бўлмаслиги сира ҳам мумкин эмас эди-да! (кулиб)

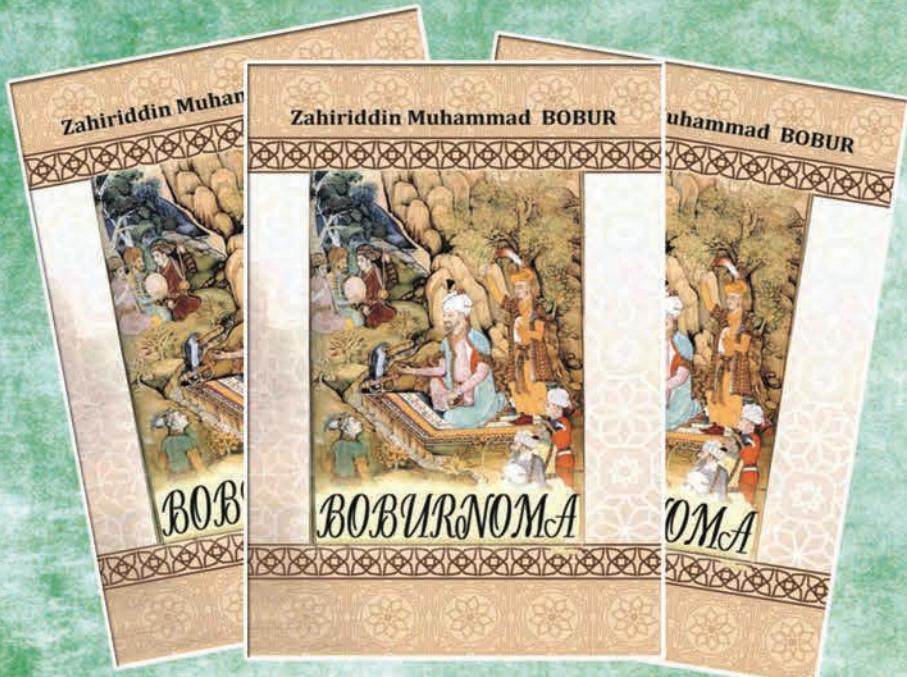
«Қўшиқ куйлаган киши хеч қачон қаримайди»

Ёлғизлик бир жиҳатдан эркинлиги билан мароқли, яъни ўзинг ўзингга бек, ўзинг ўзингга хон. Истаганингча хаёл сурасан дунёнинг нарисидан кириб, беририсидан чиқсан. Лекин ёмон томони ҳам бор. Танҳоликда одам кўркиб, ич-ичидан чўчиши мумкин. Асабийлашсам қўшиқ айтаман ва шу орқали дардларимни ёзман. Баъзан қўшиқларимни ўзитганлар раҳматлар айтишади. Менга шунинг ўзи кифоя. Гоҳо муҳлисларим телефон қилишиб «Қўшиқ айтишни тўхтатман!» дейишади, янги альбомлар сўрашади. Қаридим, десам кўнглимни кўтариб, «Қўшиқ куйлаган киши хеч қачон қаримайди», дейишади. Шу гапга ишонгим келади.

Мени яхши кўрувчи муҳлисларимни улардан кўпроқ мен яхши кўраман. Ҳалқимни яхши қўраман. Камтарона санъатимни эътироф қилиб, овозимни хушлашган бўлсалар, мендан баҳтли одам йўқ. Шу кунгача мени қўллаб турган ҳалқимнинг, муҳлисларимнинг борига шукр.

Азизбек АБДУМАЛИК
ёзиг олди.

«Наманганмаксусувпудрат» масъулияти чекланган жамияти жамоаси

Мирзо Бобур қаламига мансуб
«Бобурнома» қомусий асари
дунё тамаддунида
«Шарқ Цезарининг шархлари»
деган юксак баҳо олган.
Улуғ ва назокатли сўз сеҳргари
асарларида миллий ва
умуминсоний ғоялар
тараннум этилган.

Кўп миллатли халқимизни
яқинлашиб келаётган
14 февраль – буюк шоир
ва давлат арбоби
Захириддин Мұхаммад Бобур
таваллудининг 538 йиллиги
мunoсабати билан самимий
муборакбод этади!

Ким кўруббур, эй кўнгул, аҳли жаҳондин яхшилиг?
Кимки, ондин яхши йўқ, кўз тутма ондин яхшилиг!
Гар замонни нафй қилсан, айб қилма, эй рафиқ,
Кўрмадим ҳаргиз, нетай, бу замондин яхшилиг!
Дилраболардин ёмонлиқ келди маҳзун кўнглума
Келмади жонимга ҳеч ороми жондин яхшилиг.
Эй кўнгул, чун яхшидин кўрдунг ямонлиқ асру кўп,
Эмди кўз тутмоқ не, яъни ҳар ямондин яхшилиг?
Бори элга яхшилиг қилгилки, мундин яхши йўқ –
Ким, дегайлар даҳр аро қолди фалондин яхшилиг!

Барчага қутлуғ сана муборак бўлсин!

«ФАЛОКАТ»

Бу воқеа куппа-кундузи – шундоққина күз ўнгимда рўй берди...

Серқатнов йўл бўйидаги бекатда эл қатори автобус кутиб тургандим. Ўртадаги ўриндиққа ясаниб олган ўта замонавий кийинган, қош-кўзлари келишган кўхликкина жувон гоҳ кўзгуга қараб лабини бўяр, гоҳ телефонда сұхбатлашар, лекин тинмай тортқиланаётган уч-тўрт ёшлар чамасидаги ўғилчасининг шўхликлари парво ҳам қилмасди.

Аксинча, тез-тез унга «Ўчир овозингни, зумраша! Гаплашибашга халакит бераяпсан!» деда дўқ уриб кўярди. Болакай эса танбех эшитгани сайн баттар талтаяр, бекатнинг у бошидан бу бошига югурадар, одамлар оёғи остида ўралашши, гашга тегарди.

Бир маҳал у кўчанинг нариги тарафига қаради-ю, бирдан кувониб кетди. «Ойи, қаранг, карусель! Ур-ра-а, мен каруселда учаман!» деда шодон кийқирганча, ўша томонга талпинди.

Айни лаҳзада сал наридаги чорраҳага ўрнатилган светофорнинг кўк чироги ёниб, тўрт қаторга тизилган катта-кичик машиналар бирваракайига ҳаракатга келганди. Аммо аллақачон автобус тўхтайдиган майдончадан ўтган болакай хавф-хатарни хис этмай, йўлнинг қатнов қисмига кадам қўйганди. Бу ҳолатни кўриб аёл кўзлари қинидан чиққудек бўлиб, «Қайт, Зоҳиджон! Ор-

тингга қайт!» деда жон алфозда қичкириб юборди. Ўрнидан сапчиб туратганида қўлидаги телефон бир четга учиб тушди. Басма-басига чор тарафни машиналарнинг безовта сигнали-ю ғилдиракларнинг ғийкилаган товушлари тутиб кетди.

Ана шундай қалтис дамда қорамағиздан келган ёшгина оғзин йигит нихоятда хуш-

ёрлик қўрсатди. Чап қўлини баланд қўтариб, бекатга шитоб билан яқинлашатган машиналарга «Тўхтанг!» ишорасини қилди-да, боланинг орқасидан юргурди. Беш-олти ҳатлаб унга етгач, икки қўлтиғидан даст кўтарди. Сўнгра дархол ортига қайтиб, йўл четига олиб чиқди. Аммо охири дақиқада ўзи чукурга

қоқилиб, юз тубан йиқилди. Худди шу пайт сал нарида бир томонга кийшайиб тўхтаган оқ «Нексия»дан кексароқ қиши отилиб тушиб, унга ўрнидан туришига кўмаклаша бошлади.

Аёл эса аввалига югуриб бориб, бир четда ҳамон ҳеч нарсани англамай, ҳайрон бўлиб турган ўғлини бағрига босди. Кейин қўққисдан жаҳл отига миниб, вожоҳат билан ҳайдовчига хезланди.

– Хов, аҳмоқ! – деди унинг ёқасидан маҳкам тутамлаб. – Оз бўлмаса, боламни босиб кетай дединг-ку, ифлос! Кўзингга қараб ҳайдасанг, ўласанми, эш-шак!

– Ўзинг-чи? – Ҳайдовчи ҳам бўш келмади. – Нега болангга қарамайсан? – деди бўғрикиб. Ёқасини аёлнинг чангалидан зўр бериб ажратаркан, кўшимча қилди. – Мен қоида бўйича белгиланган тезлиқда ҳаракатланаётгандим...

– Мен хозир сен безбетга қоида билан тезлик қанақа бўлишини қўрсатиб қўйман! – Аёл унинг сўзини чўрт кесди-да, кутилмагандан юзига устма-уст шапалоқ тортиб юборди. Буям етмагандай, қарғишга зўр берди. – Ҳе, башаранг курсин, оғзингдан қонинг келсин, овсар. Илоё, аварияга учраб, машинанг билан кўшмозор бўл, ҳезалак!

Мен оғзидан боди ки-

риб-шоди чиқаётган аёлнинг шаллақилигига чидай олмадим.

– Ў-ў, синглим, – дедим уни инсоға чакириб. – Телефон билан андармон бўлиб, ўйинқароқ ўғлингизни буткул унутганингиз рост-ку. Нега энди ўз айбингизни бирорга афаряпсиз? Нега отангиз тенги одамни сансира, ҳақорат киляпсиз?

– Э, ўчир овозингни! – Жувон менга юзланиб, илондек вишиллади. – Ўргилдим сендака қозидан... Аслида ҳамманг бир гўрсан! – Кейин ўғлининг қўлидан силтаб тортди. – Қани, кетдик, юр бу ёққа, жинқарча...

У боласини фалокатдан кутқарган йигитга раҳмат айтиш тутул киё ҳам бокмади. Ўғлини судраб бориб, сал нарида турган таксига қарғана-қарғана ўтириди-да, хайр-маъзурни насия килиб жўнаворди.

Мен йиқилганида қаттиқ лат емадимикин деган хавотирда ёғоч ўринидан нафас ростлаётган йигитга ўгирилдим. Ажаб, у тобора узоқлашиб бораётган такси ортидан маъюс бокиб, бошини сарак-сарак кимирлатар, адашмасам, ичини нимадир тимдалар, кекса ҳайдовчи эса унинг пешонасидан оқаётган қонни артиш билан овора эди...

Абдунаби ҲАЙДАРОВ

ТРАКТОРНИ КЎТАРГАН ЭЧКИЭМАР

(Бўлган воқеа)

Кўкламнинг ўрталари. Қуёш олов пуркайди. Қум аралаш келаётган гаримсел кўз очирмайди. Ҳайҳотдай Қизилқум саҳросининг чек-чегараси, адоги йўқдай гўё. Чўл бағрини тасмадек кесиб ўтган бу йўлни унча ҳам текис деб бўлмайди. Бироқ шундай бўлсада, бу йўлдан онда-сонда турли русумдаги техникалар ўтиб турари.

Жонузокнинг нияти қун оғмай турив Учтепа деган овлуга етиб олиш эди. Шу мақсадда апил-тапил тракторини ўт олдириди. Кўп ўтмай қўнғизсизмон эски «Беларусь» экскаватори йўлдан жадал юриб кетди. Оралиқ масофа хийла узоқ бўлгани учун қўшиқни варанглатиб қўйди. Чор атроф бор бўйича бийдай, адоксиз Қизилқум саҳросидан иборат. Бирор жонзорот кўзга чалинмайди. Баъзан сел келиб, сув ўйиб кетган катта-кичик жар, ўралар кўзга ташланади. Осмону фалакда уч-тўртта оққиоруқ-калхат «кур-кур»лашиб канот қоқади. Жонузок тракторини ўт олдириган маҳалдаёк экскаватор чўмичи бир силкиниб кетган, «нима бўлса ҳам ишқилиб чўмич узилиб кетмаса бўлгани», деган хавотирда эди...

болоси оғзига шишадан ароқ қуяётганини ҳам кўрган. Очиғи, ўшанда чидаб туро олмаган. Дархол кабинадан пастга сакраб, меҳмонлар ёнига бориб, уларнинг бу қилиғи худога ҳам, бандасига ҳам маъқул келмаслигини зўр бериб уқтирганди. Сочлари узун, оғзида сакич чайнаётган йигитчалар ҳеч нарса демади-ю, «ишимизга аралашиб нима киласан, сен нодон» мажъ-

бошчилигидаги уюр лўқиллаганича насибасини чимдиб юради. Жонузок тракторни йўл четига тўхтатиб кабинадан пастга сакради. Атрофга бироз қараб қолди. Кейин эчки терисидан тайёрланган идишдан шибат куйиб симирди. Муздек ичимлиқдан танаси яйради. Моторни ўт олдириб, тракторни секин ҳайдаб кетди. Икки ўз метрча юрган ҳам эдики, шундоққина олдидан чопиб келаётган эчкиэмарга нигоҳи қадалди. Жонивор кела солиб ўзини кудратли техника остига отди. Жонузок тракторни зўрға тўхтатиб қолди. Бир маҳал эчкиэмар кутилмагандан пухафек шишиб кетса бўладими?! Энг кизиги, у салкам уч тоннча келадиган «Беларусь»ни маълум вақтгача кўтариб турди. Техника силтаниб сал бўлмаса, ағдирилишига бир баҳя қолди. Кейин маълум бўлди, эчкиэмар кимлардир ўлдирган болалари аламига чидай олмасдан шундай қалтис ҳаракатни қилган эди. Аслида ғам-алам шундай ҳаддан ошган онларда эчкиэмар гоҳ ўзини ў ёққа, гоҳ бу ёққа уриб аламидан чиқар экан...

Бемахалда тушган ёмғир томчилари улкан харсантошни ҳўл қилганидай, улкан эчкиэмарнинг кўзидан тўқилган ёшлари манглайини ювиб тушарди. Эҳтимол, она табиат эчкиэмарнинг кўнглига болаларидан айрилиб, бўзлаб қолганда шу тадбирни қўллашни раво кўргандир. Яна ким билади дейсиз. Жонивор бироздан кейин билтангланича қалин ўсган шувоқ, явшанлар орасига кириб кетди. Одамнинг белидан йўғон, узунлиги нақд икки метрга етадиган, думи бир кулочдан ортиқ маҳлуқ учун кўз очгандан бери азиз бўлиб қолган ерини ташлаб кетиш азоб эди.

Улубек ЖУМАЕВ

ЭРКАКЛИК ОР-НОМУСИ

Бу фазилатнинг оёқости қилинмаслиги учун
аслида ким масъул?

Оила ва жамиятда доимо эркак кишининг роли устивор ҳисоблаб келинган. Камгаплик ва дангаллик, ғурур ва ориятни ҳамиша ҳар нарсадан устун қўйиш эркак мавқеини баланд тутиб турган. Керакли вақтда зарур гапни сўзлаб, мижғовлик ва майдалашшлардан ўзимизни тийишимиз, салобатимизни таъминлаб турувчи жиддийликдан йироқлашмаслигимиз ҳам катта фазилатлардан дея эътироф этилади.

Йигит кишининг ўзига ортиқча эътибор каратиб, безаниши ҳамда тухмат ва бўхтон гаплар билан йиғилиб олиб ғийбатлашиши эса ҳеч қачон ярашмаган. Бордию шундай ҳаракатларнинг бироргаси қайсиdir йигитда кўпроқ кузатиладиган бўлса, атрофидаги бошқа эркаклар, айтайлик отаси, ака-укалари ёки ўртоқлари томонидан тўғри тушунишлар билан тартибга чақирилган.

Энди эса айрим оталар ўғлига, йигитлар ака-укаси, ўртоқларининг юриш-туришига юқорида айтганимиздек қизиқиши, жавобгарлик хисси билан

қарамай қўйдими ёки қанчалик танбех берилаётган бўлса-да кулоқ солмай қўл силтайдиганлар кўпайиб кетдими? Менимча, иккинчиси ҳақиқатга яқинроқ.

Табиийки, ҳар куни турли одамлар билан мулоқот қилиб, турли воқеликларнинг гувоҳи бўламиз. Авваллари сарик, мalla, шоколад рангга сунъий бўялган, куйдирилган, елкага тушадиган узун сочли йигитларни кўрсак бирон ажнабий бўлса керак, деб ўйлардик. Шундай бўлиб ҳам чиқарди. Сочига алланималар суртган, юзини оқартириш ва тиниклаштириш учун

бир нималардан фойдаланиб, гулли кўйлак кийиб олган йигитларни кўриб булар аввалдан шундай юриб-туришга ўрганган, дер эдик. Мана, ўзимизнинг ичимизда ҳам шундай ёшлар пайдо бўляпти-ку. Татуировкани юртмай кўя қолайлик. Қанча гапирилса-да унинг олди олинмади. Баданинг кўринадиган жойларига турли гуллар тасвирини чизиб олганлар биз қатори ўзбекистонимизда яшаб, олийгоҳларимизда ўқиб юрибди. Уларга бунинг хото экани ҳақида оғиз очсангиз борми, «Бу менинг хоҳишим. Ҳеч кимга зарари тегмагандан кейин истаганимни килавераман-да. Инсон хукуклари ҳамма нарсадан устун», деб оғзингизга уради.

Юртимиздаги барча олийгоҳларда талабалардан белгиланган расмий ўкув кийимида бўлиши сўралади. Бироқ деярли барча билим юртларининг хорижий йўналишларида ўқийдиганларидан бу нарса талаб қилинмаётгандай. Уларнинг кийиниши, узун соидан ҳам ажратиб олса бўлади. Нима, уларга ҳеч қандай тартиб-коида йўқми? Ўрим-ўрим сочли йигитлардан нега сочингни пушти, мовийга бўяб олдинг деб сўрашармикин? Балки ўшалар туфайли бошқа ёшлар ҳам «безанаётгандир»?

Бу ерда асл айбдор ким? Хулоса қилишдан аввал бироз мулоҳаза юритиб кўришимиз тўғри эмасми? Қиз-аёлларга эркакларга ўхшаб кийинма, ўзбекчилигимизга тўғри келмайди, деб ўзимиз-

ча ақл ўргатардик. Бугун юкоридагидек йигитлар сабаб тилимиз қисилди.

Баҳор яқин. Ҳадемай катта-катта атиргулли футболка ва кўйлак кийган «ўғлон»лар ҳам кўчаларга кўрк кўшиб юра бошлайди. Натижада ҳамма ёшлар ёмонотлик.

Катталарга ҳурмат, бир-биримизга ёрдам кўрсатиш, инсонпарварлик туйгуларидан йироқлашашётган ёшларни ҳам афсуски учратяпмиз. Биз беодоблигимизни ёшлиқнинг қизиқонлиги десак, катталар қариликнинг инжиқлиги дейишса, бу каби миллат маънавиятини емирадиган долзарб масалалар учун жавобгарликни ким зиммасига олади?

Камолиддин РЎЗИМАТОВ

ЎЛИМДАН БОШҚА ҲАММА ДАРДГА ДАВО СЕДАНА

И мом Муслим ва И мом Бухорий ҳадисларида таъкидланишича, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Қора седанада ўлимдан бошқа ҳамма дарларга даво бор», деб марҳамат қилганлар.

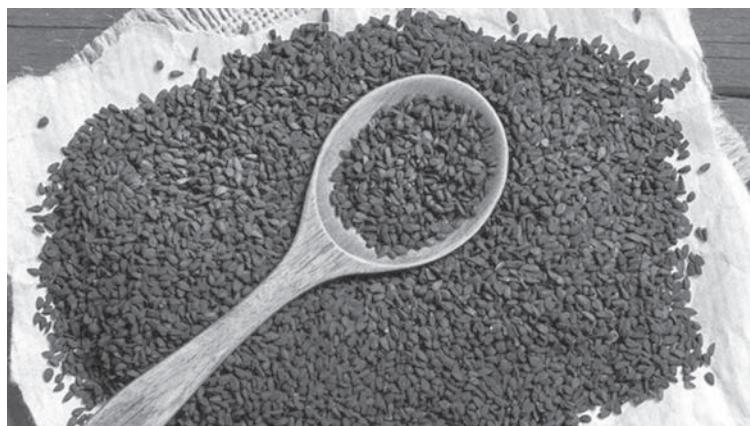
Халқ табобатида седана уруғидан тайёрланган дамламани тиш, меъда, юрак оғриклиарида, сийдик ҳайдайдиган восита сифатида, шунингдек, болаларда гижжа туширадиган (*сирка билан аралаштириб*) ва ухлатадиган дори ўрнида фойдаланилади. Дамламаси тумов ва томоқ оғриғига қарши дори сифатида ҳам ишлатилади, уни сурги ва эмизикли аёллар сутини кўпайтирадиган восита ўрнида ҳам ишлатса бўлади. Бавосир касаллигини даволашда седана уруғлари кунига 2-3 мартадан ичиб турилади ёки уни вазелин ё бўлмаса мол ёғига қориштириб, малҳам қилиб, сиртга суртилади.

Қадимдан табиблар зотилжам, бронхит, бронхиал астма, сарик касаллиги, ис-

тиско ва кўнгил айниб, қайт қилишда седанадан кенг фойдаланишган. Табибларнинг фикрича, седана одам вужудида тўпланиб қолган ва бир қанча касалликларга сабаб бўладиган ҳар хил хилтларни чиқариб юбориш хусусиятига эга.

Ибн Сино бош оғриғи, юз асал томирларининг фалажига, кўқсув касаллиги, яъни глаукома ва катарактани даволаш учун седанадан фойдаланган, уни асал билан аралаштириб, қовуқ ва буйраклардаги тошларга қарши ишлатган. Ибн Сино маълумотларига кўра, седана ўтқир балғам кўчирувчи, тозаловчи, ел ва дамни шимдирувчи, сўгал ва холларни, пес доғларини йўқотишига ўрдам беради, седана уруғлари ковуриб истеъмол қилинса, бавосирга ҳам даво бўлади.

Замонавий тиббиётда седана ўтидан тайёрланган дамламанинг юрак ишини маромига келтириш, бронхиал астма ва

Қадимий хинд табобатида седана уруғлари одамни умумий қувватга киргизадиган, сийдик ҳайдайдиган, аёллар сутини кўпайтирадиган восита сифатида. Тибет табобатида эса меъда ва жигар касалликларига даво сифатида ишлатилган.

Ўзбекистонда қора седанадан икки тuri ўстирилади. Унинг таркибида сапонинлар, алкалоидлар (*нигеллицин*), лиpidлар аниқланган.

Замонавий тиббиётда седана ўтидан тайёрланган дамламанинг юрак ишини маромига келтириш, бронхиал астма ва

сийдик-тош касалликларида фойда бериши аниқланган. Седана бактерия ва цисталарга қарши таъсир кўрсатиш хусусиятига ҳам эга.

Қора седанадан дори тайёрлаш ва ишлатиш усуслари:

Бавосирни даволаш учун 0,5-1 гр. дан седана уруғи кунига 2-3 маҳал истеъмол қилиб туриш буюрилади.

Тери касалликларида вазелин ёки мол ёғига майда янчилган седана уруғини 1:10 нисбатда яхшилаб аралаштириб, малҳам қилиб қўйилади.

Седана ҳовонча ёки кофемайдалагичда туолганда тезлик билан асалга аралаштириш лозим. Шунда унинг доривор хусусияти сақланаб қолади. Май ойида олинган асал суюқ бўлганлиги сабабли, седанага яхши аралашади ва седана юмшаб ҳазм жараёни яхшиланади.

Ҳозирда кўп реклама қилинаётган қора седана капсу-

Унумтман!

Абу Али Ибн Синонинг «Тиб қонунлари» китобида «Бир ғуруҳ табиблар седана ортиқча истеъмол қилинса, у ўлдиради» дейди. Чунки седананинг одам вужудида тўпланиши хусусияти бор.

лаларини истеъмол килишда мутахасис шифокор билан маслаҳатлашиш мақсадга мувофиқ. Чунки врач ёки табиб сизнинг мизожингиз, ёшингиз, касбингиз, вазнингиз турли, ҳатто оилада неchanчи фарзанд эканингизгача – ҳаммасини ҳисобга олади ва организмнинг умумий ҳолатини текширади ва керакли миқдорни аниқлади.

Шунингдек, чет эллардан келаётган қора седана мояи ва капсулаларини жуда эҳтиёткорлик билан истеъмол қилиб лозим. Чунки капсулалар қабул қилинганда, ошқозонда кислотали мухитда парчаланмасдан, ичаклардаги ишқорий шароитда эриб парчаланади. Бунинг оқибатида организмда дорининг миқдори кўпайиб кетиши мумкин.

Оғоҳ бўлинг!

Ушбу мақоладаги барча тавсиялар халқ табиблари ва даволовчи шифокорлар тавсиялари билан бажарилиши зарур.

Акмал МУҲАММАД,
Марзия СОАТОВА,
дориниуслар

кин. Бунда албатта табиб ёки шифокор назорати остида белгиланган миқдорда (*дозада*) истеъмол қилиниши лозим! Ёш болаларга мошдек, катталарга нўхотдек миқдор, ўртача хисобланади. Гипотониядан (*қон босими тушиб кетиши касаллиги*) азоб чекаётганлар бу доривордан эҳтиёт бўлиб фойдаланиши керак. Ҳомиладор аёлларга тавсия этилмайди, чунки у бачадон кисқаришига сабаб бўлиши мумкин.

Ижтимоий тармоқлар оралаб...

Дима Қаюм

57 мин.

Юз йилдан бери ёзаман...

Бундай аянчли мактаб ва боғчалар қишлоқларда жудаим кўп. Хоналар қишида совуқ, болалар пальтода ўтиради. Китоблар, ўкув куроллари оз, кимё лабораторияси эртак... ва хоказо...

ТВда кўрсатадиган мактабларни кўриб бу ерда ўқиган болаларни қалбидан нима ўтишини биласизларми?.. Фақат аламзадалик ва нафрат!..

Мен мактаблар табақаланишига доим қарши бўлганиман! Нега энди палончи мактаб зўр бўлиш керагу, бошқа бир мактаб...

Қачон таъмирланади, десангиз, дастурга кирган ва «ла-ла»...

«Мактаб курмаганлар кейин қамоқхона қуради», деган гап ҳақиқат.

Ўқитувчи ва боғча опаларга «Келинг, мактабингиз, боғчангизнинг аҳволини видео қиласай», десам кўнмайди. Чунки ҳақиқатни тан олмай, «Тўғри, айбимиз бор», демай, «шеп»лар ўша боғча опа ёки ўқитувчини ишдан ҳайдайди ва муаммо ҳал бўлади... аҳвол эса ўзгармайди!

Nuriddin Ziyo Turaqulov
1 ч.

«Мехрибон» ука

Шифохона ҳовлисидан шовқин кўтариб кирган кишига ҳамма ҳайрон эди. У ичкарига кирибок, «Ўртоқ Сафаров шу ердамилар?», – деб ўшқириди. Камига яхши қаранглар, жамиятга керакли одам деб кўшиб кўйди.

– Ээ, хўжайн яхши бўлиб қолдингизми? Зерик-маяксизми? Бирор нима керак бўлса айтаверинг.

– Раҳмат, Мадаминжон... Менга-ку ҳамма нарса етарли. Шу бўлимда бир бемор туни билан додлаб чиқди! Менимча, хабар олгани ҳам ҳеч ким келмаган. Олиб келганларингизни ўша кишига элтиб бераколинг. Савобнинг тагида қоласиз.

– Ахир сизга...

– Беҳижолат ука, розиман.

Мадаминжон сал кибр билан, кўкрак кериб, туни билан ухламай чиқкан беморни сўраб борди. «Хов, ана дераза олдидаги ўринда ётиби», кўрсатди ҳамшира.

– Бирор излаб келадими? Бирори бормикан?

– Хотини олиб келганди. «Шаҳарда танишимиз кўп, аммо манзилини билмаймиз. Мен дориларга пул олиб келаман», деб кишлоққа кетгани.

Ҳамшира беморлар назоратига қарагани кетди. Мадаминжон ҳеч кими ўйқ бемордан хабар олгани яқинлашиди.

Бемор юзини Мадаминжонга бурганда тутоқиб кетди. «Кани, тез бош шифокорни буёққа чақиринг. Акамга зарур муолажаларни қилсан-чи!..»

Ўткирбек укаси шифохонага йўқлаб келганидан беҳад шод эди...

**QILA
DAVRASIDA**
Mustahkam oila — yurt tayanchi
Ijtimoiy-siyosiy, ma'naviy-ma'rifiy gazeta

«Оила даврасида» газетаси
таҳририяти масъулияти
чекланган жамияти

МУАССИСЛАР:

Ўзбекистон Касаба уюшмалари федерацияси Кенгаши; Ўзбекистон ёшлар иттифоки марказий кенгаши; «Ўзбектелеком» акциядорлик компанияси; «Ўзбекистон почтаси» акциядорлик жамияти; «Матбуот тарқатувчи» акциядорлик компанияси; Акциядорлик тизкорат «Алокабанк».

Газетада интернет материалларидан ҳам фойдаланилган.
Газета 2012 йил 20 априлда Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигида 0814-ракам билан рўйхатта олинган.
«Шарқ» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси босмахонасида чоп этилди.
Босмахона манзили: Тошкент шаҳри, Буюк Турон кўчаси, 41.

ШОҲЛИКАДАН АФЗАЛ НЕЙМАТ

Дима Қаюм

57 мин.

Юз йилдан бери ёзаман...

Бундай аянчли мактаб ва боғчалар қишлоқларда жудаим кўп. Хоналар қишида совуқ, болалар пальтода ўтиради. Китоблар, ўкув куроллари оз, кимё лабораторияси эртак... ва хоказо...

ТВда кўрсатадиган мактабларни кўриб бу ерда ўқиган болаларни қалбидан нима ўтишини биласизларми?.. Фақат аламзадалик ва нафрат!..

Мен мактаблар табақаланишига доим қарши бўлганиман! Нега энди палончи мактаб зўр бўлиш керагу, бошқа бир мактаб...

Қачон таъмирланади, десангиз, дастурга кирган ва «ла-ла»...

«Мактаб курмаганлар кейин қамоқхона қуради», деган гап ҳақиқат.

Ўқитувчи ва боғча опаларга «Келинг, мактабингиз, боғчангизнинг аҳволини видео қиласай», десам кўнмайди. Чунки ҳақиқатни тан олмай, «Тўғри, айбимиз бор», демай, «шеп»лар ўша боғча опа ёки ўқитувчини ишдан ҳайдайди ва муаммо ҳал бўлади... аҳвол эса ўзгармайди!

Nuriddin Ziyo Turaqulov
1 ч.

«Мехрибон» ука

Шифохона ҳовлисидан шовқин кўтариб кирган кишига ҳамма ҳайрон эди. У ичкарига кирибок, «Ўртоқ Сафаров шу ердамилар?», – деб ўшқириди. Камига яхши қаранглар, жамиятга керакли одам деб кўшиб кўйди.

– Ээ, хўжайн яхши бўлиб қолдингизми? Зерик-маяксизми? Бирор нима керак бўлса айтаверинг.

– Раҳмат, Мадаминжон... Менга-ку ҳамма нарса етарли. Шу бўлимда бир бемор туни билан додлаб чиқди! Менимча, хабар олгани ҳам ҳеч ким келмаган. Олиб келганларингизни ўша кишига элтиб бераколинг. Савобнинг тагида қоласиз.

– Ахир сизга...

– Беҳижолат ука, розиман.

Мадаминжон сал кибр билан, кўкрак кериб, туни билан ухламай чиқкан беморни сўраб борди. «Хов, ана дераза олдидаги ўринда ётиби», кўрсатди ҳамшира.

– Бирор излаб келадими? Бирори бормикан?

– Хотини олиб келганди. «Шаҳарда танишимиз кўп, аммо манзилини билмаймиз. Мен дориларга пул олиб келаман», деб кишлоққа кетгани.

Ҳамшира беморлар назоратига қарагани кетди. Мадаминжон ҳеч кими ўйқ бемордан хабар олгани яқинлашиди.

Бемор юзини Мадаминжонга бурганда тутоқиб кетди. «Кани, тез бош шифокорни буёққа чақиринг. Акамга зарур муолажаларни қилсан-чи!..»

Ўткирбек укаси шифохонага йўқлаб келганидан беҳад шод эди...

Ҳазрат Алишер Навоий «Ҳайратул аббор» достонида шундай бир ҳикоятни келтирган. Унда «қаноатли жавонимард билан тамагир жаҳонгаштанинг ҳамроҳ бўлгани, бирининг қаноат азобини чекиши туфайли фароғат бойлигига эришгани, иккинчисининг фароғат бойлигига берилганидан хорлик азобига қолгани» баён қилинади.

«Форс ўлкасидан икки ўртоқ Чин мамлакати томон йўл олдилар. Бири азалдан берилганига қаноат қиласди; иккичиси эса ундан ортиқни тана этарди. Улар қанчадан-қанча йўлларни босиб боришаркан, йўл бўйида бир оддий тош учраб қолди. Унинг ярми ерга кирган, ярми ташқарида бўлб, ташқаридаги қисмига ажойиб бир гап ўйиб ёзилган эди. Ёзилган хатни улар ўқишиди:

— Кимки қўйинчиликка бардош бериб, тошнинг орқа томонини ағдарса, унда бир афсона ёзилган. Ўша афсонага кўра, шу атрофда бир вайронна бор. Вайронанинг тагида эса ажойиб бир ҳазина бор.

Машаққатига чидаган ўша ҳазинага эга бўлади. Кимки бу машаққатдан йироқлик истаса, сабру қаноат ҳаммадан яхшироқдир.

Тамагир буни ўқигач, бесаранжом бўлиб, тамагирлик томирлари қаттиқ ура бошлади. Ҳазина хавасида тишлари ғижирлаб, тошнинг тагини қазишга тушиб кетди. Қаноат қилувчи унинг бу ишини кўриб, парво қилмасдан ўтиб кетди. У деди:

— Бу нақадар машаққатли меҳнат! Қаноат ҳазинаси менинг ҳамроҳимдир. Кимга Тангри эхсон бермоқчи бўлса, тош ўз-ўзидан ёрилиб, унинг остидаги эхсон ўз егасини топиши мумкин.

У йўлга тушиб, тонг отгунча юрди, эрталаб караса, бир шаҳарнинг четига келиб қолибди. Шаҳарга кирадиган йўл кўп ёкан. У шу шаҳарга биринчи бўлиб кирди. У дарвозага яқинлашиб борганида, ҳар томондан одамлар чопиб кела бошлади. Бу ер ахолисининг расми бўйича, подшоҳ мангалик юргита сафар қилган бўлса, шаҳар

халқидан буни сир тутишар экан. Саҳар вақтида ким шаҳарга олдин кирса, уни таҳтга ўтқазиб, бошига тож кийдириб, қўлига узук тақишилар экан. Ўша расм бўйича, уни ҳам давлат кишилари ва аскарлари мамлакат ва сипоҳ устидан подшоҳ қилиб кўтардилар.

Бошига машаққатни ортиб олган дўсти бўлса, бойлик ҳавасига берилиб, меҳнат билан ўз жонини роса қўйнади, тошни бошқа томонига айлантириди. У ерда ёзилган хатта қараб, уни ўқиди: «Ким хомтама бўлса, у дунёда доим азобда», деб ёзилган экан.

Уни қаноат мамлакатга подшоҳ қилди; буни тамагирлик азоби хорзор этди.

Эй Навоий, бирордан уч пул тана ўзинча: ўзингда бор бўлса, уни бошқага берсанг, шу карамдир.

Эй сокий, мен сенинг бодандан таъм қиласман, холос. Бу озод одамдаги очқўзлик ва тамани ўқотади. Унинг бир култуми билан мени йўлга бошла; қаноат мулкига шоҳ қил!

ПАЗАНДАЛИК

МАККАЖЎХОРИЛИ САЛАТ

Ўзингизни сабзи, маккажўхори ва бодрингли фойдали салат билан сийланг. Бундай салат мазали ва тўйимли бўлиб, шунингдек витаминларга ҳам бойдир. Қолаверса, тайёрланиши кўп вақтни талаб қилмайди.

Масаллиқлар:

250 грамм қизил сабзи, 150 грамм консерваланган маккажўхори, 200 грамм бодринг, 100 грамм кўк пиёз, 60 грамм маёнез, тайбга кўра туз ва мурч сепамиз.

Монча шаклидаги тишидан ўтказамиз ва маккажўхори соламиз. Бодрингни сомонча шаклида, кўк пиёзни оқ жойига кўшиб, думалоқ шаклда тўғраймиз. Барча масаллиқларни идишга солиб, тайбга кўра туз ва мурч сепамиз. Маёнез солиб, аралаштирамиз. Салатни идишларга солиб, дастурхонга тортамиз.

монча шаклидаги тишидан ўтказамиз ва маккажўхори соламиз. Бодрингни сомонча шаклида, кўк пиёзни оқ жойига кўшиб, думалоқ шаклда тўғраймиз. Барча масаллиқларни идишга солиб, тайбга кўра туз ва мурч сепамиз. Маёнез солиб, аралаштирамиз. Салатни идишларга солиб, дастурхонга тортамиз.

Ёқимли иштаҳа!

Ситора ОМОНОВА

ЎТКИР НИГОХ

Маҳмуджон ЭШОНҚУЛОВ чизган сурат.

ИНТЕЛЛЕКТ

НВЗА БОЗОР КУНИ?

Хафта кунларидан ҳар бирининг номи бор. Лекин якшанба куни ҳалқ орасида «бозор куни» деб ишлатилиши машхур. Бунга кўпчилик ўша куни дам олиш сифатида белгиланганини сабаб деб ўйлади. Аслида бунинг расмий асоси ҳам ўйқ эмас.

Савол: Ҳафтанинг якшанба куни нега айнан «бозор куни» деб юритилади?